

на синца ни. Защото народа, като не сака никакъ да го припознае, нито да го види, а онъ си испрати като топъзъ надъ главите ни неговио протосингель, за да м^в расправи патъ, та и онъ слободно да доиде, после да пие кръвъ та на народа ни. Ама ние сички съсъ една д^вма и една мысалъ затворихме владичкио конакъ още преди да дойде и, като доиде, намери затворено отъ секаде и на ханъ кондиса, дека то е и до днеска. Пашата нашъ отъ стреда до днеска все праща за назе по неколцина да вика и да сака ключеве те отъ конако, а ние и до т^м чистъ ги не даваме и казваме: намъ не ни е припознатъ то^л владика, като иде отъ греческата патрикана, ко^жто е целъ нашъ народъ проклелъ. Следователно, и който владика дойде отъ нойна страна, онъ е за насъ еретикъ, а ние не можемъ да каб^влимъ еретикъ владика, защо то док^в-дис^вва верата ни, а при това и техни-те зл^впотребленія и противохристіански работи додоха до най последнио степенъ. За това намъ вечъ такива владици не са ни каб^вль. И като виде паша-та, че не щемъ да дадеме отъ конако владичинъ ключеве те, онъ зе по заповедь везирска, та затвори снощи въ сѫбота петина отъ гражданете, ѿ които двоица-та сѫ ко^жабашіята ни и чорбаци^л та ни въ мезлишо, а троица та сѫ отъ еснафе-те. И ще чека, както ни каза, съ телеграфа каква заповедь ще м^в дойде, а така ще след^вва занапредъ. Сѫщо паша каза ни, какъ сега у торникъ ще дойде и самъ проклетио Доротеи. Но и онъ ще найде конако затворенъ. Народо е рекаль еднашъ ще постоѧнств^вва, даже и жертва да стане за народъ и церковните права! Това като ви известяваме, молиме да ни живите, ако би да испратиме нѣкомъ жалба до ч. правителство въ Цариградъ, до кого да и испратиме, и ако испращаме, пакъ чрезъ васъ ще и испращаме, защото т^вка ни въ страхъ, да не бы на поща та да преглед^вватъ за наши писма. Представителъ у Цариградъ още не сме испратили, г. Трайковича нема още у Софія, хафи Мано и другите первенци се теглатъ ѿ народа настрана. И така самъ народо постоѧнств^вва и ще постоѧнств^вва вече до декато може. Надежда та си полага на Бога, онъ да м^в е помощникъ.

За сичко това молиме, господине, да ни се ѿговорите и да ни покажете, какъ е добре, така да направиме и ние. Ищеме обаче съсъ сѫщо пакъ човекъ да се намъ безъ забава ѿговорите. Оставаме благонадеждни на скорио Вашъ отговоръ.

София, 4 и^юни 1861.

Ваши единородци и братии

Мицо Ко. калпакчи

Георгий Коцевъ терзи

Младенъ Ст. абаци

Стоянчо Цветковичъ бакаль

(Арх. отдѣлъ на Соф. Н. библиотека, п. 124).

6. Софийскиятъ мютесарифинъ поставя условия

На 15. VI. 1861 г. софийскиятъ мютесарифинъ затворилъ 33 души, които се явили въ конака да заявятъ, че не искатъ Доротея, и на 17 с. м. ги принудилъ да подпишатъ декларация, че поради царския ферманъ признаватъ Доротея за царски човѣкъ, но не и за свой владика. За всички тия случки дава подробни дописки въ Дунавскии Лебедъ, излизашъ въ Бѣлградъ подъ редакцията на Раковски. Ние публикуваме само тия отъ дописките, чито рѣкописъ намираме